

Slovenski hmeljar

Glasiló hmeljarskega društva za Slovenijo

Izhaja štirinajstrednevno ♦ Naročnina Din 20.—, za nečlane Din 30.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Vodnikova ul. 2, telefon 218

Leto I

Celje, dne 10. oktobra 1930

Štev. 12

Samo tako naprej

Izvemši nekaj manjših in par večjih partij je letošnji pridelek našega hmelja prodan. Že v zadnji številki našega lista smo ugotovili, da smo letos pravzaprav dobro odrezali, dasi cene, ki smo jih dosegli, krijejo komaj stroške obiranja in sušenja. Toda ako pogledamo položaj drugod in vidimo, da drugi hmeljarski kraji niso prodali še niti polovico pridelka ter prodajajo ceneje kakor lani, dočim smo mi ipak prodali draže, in to prav hitro in lahko, potem se nam nehote vzbuja upanje, da se našemu hmeljarstvu obetajo zopet boljši časi. Istotako smo že zadnjič ugotovili, da je ta razveseljiva okolnost predvsem posledica dejstva, da smo po mnogih letih zopet postavili na trg blago prvovrstne in brezhibne kakovosti. Stari pregovor, da si dobro blago samo kupca najde, se je letos v polni meri uveljavil tudi pri našem hmelju.

Vendar pa ne smemo pozabiti, da pravzaprav, izvzemši obiranje, prebiranje in sušenje, za dobro kvaliteto našega letošnjega pridelka nismo mnogo storili. Šele zadnji čas pri obiranju smo se res bolj potrudili, vsa prejšnja dela pa nikakor niso bila opravljena dovolj skrbno. Toda pomisliti je treba, da ljut konkurenčni boj posameznih hmeljarskih krajev za obstanek traja dalje in da bo zmagal tisti hmeljarski okoliš, ki bo prideloval kvalitetno najboljši hmelj z razmeroma najmanjšimi pridelovalnimi stroški. Zato pa ne smemo držati križem rok, temveč moramo storiti vse, da bo prihodnje leto naš pridelek še boljše kakovosti, da bo še bolj iskan na trgu in še bolj pridobil na ceni. Ne šele pri obiranju, temveč pri vseh delih, ki jih imamo s hmeljem, od jesenskih del v nasadih pa do basanja godnega pri-

delka, moramo misliti na to, kako bi dosegli čim boljšo kvaliteto, čim boljšo ceno in kako bi čim lažje prodali. Vse za čim boljšo kvaliteto našega hmelja, to mora biti naše geslo, ki naj nam bo stalno pred očmi, ker le s tem geslom bomo zmagali v današnjem ogorčenem konkurenčnem boju ter premagali in prestali sedanjo težko hmeljsko krizo.

Seveda pa ni dosti, ako se držijo tega gesla samo nekateri hmeljarji, temveč držati se ga morajo vsi, prav vsi, od najmanjšega pa do največjega. Letos smo imeli dosti kimovcev, ki so se držali starih razvad, češ, nas starih hmeljarjev ni treba učiti, ker smo z veliko žlico pojedli že vse hmeljarske modrosti; imeli smo jih še dosti, ki so postavljali najbolj logične zaključke na glavo, češ, pri tej nizki ceni se ne izplača skrbno obiranje, prebiranje in sušenje. Najprej moramo imeti dobro blago, potem šele smemo računati tudi na dobro ceno, narobe pa to negre! Ker smo si v prav v letih dobrih cen pokvarili kakovost in s tem sloves našega hmelja, moramo sedaj vse to zopet popraviti! To si naj ti kimovci, zakrknjenci in trdoglavci že enkrat zapišejo za ušesa in ne delajo kvare ostalim, res pravim hmeljarjem. Savinjecan mora biti hmeljar iz potrebe, ne pa iz špekulacije, biti mora res pravi hmeljar, ne pa koristolovec! Savinjski dolina brez hmeljarstva ne more izhajati, zato pa tudi mora hmeljariti tako, kakor današnji čas zahteva!

»Starega, dobrega štajarskega hmelja ni več« — so tarnali trgovci in pivovarnarji zadnjih par let. In res ga ni bilo, ker so si hmeljarji, zapeljeni po visokih cenah, prizadevali pridelati le čim več blaga brez najmanjšega ozira na kakovost pridelka. »Po dolgih letih se je pojavil v Savinjski dolini na trgu

zopet nekdanji dobri štajerski hmelj» — so trdili trgovci letos, z dopadanjem ogledovali naš letošnji pridelek in razpošiljali vzorce na vse strani ter dan za dnem prejeli več naročil. Pa še nekaj trdijo letos trgovci, kar je prav značilno, da so namreč male partije večinoma lepše kakor velike. Seveda, skrbnost je pri malih množinah res lažje izvedljiva kakor pa pri velikih, toda tudi vsi hmeljarji niso enako dostopni za pametne nasvete.

Neki inozemski trgovec, ki že precej let hodi nakupovat hmelj v Savinjsko dolino, se je nedavno oglašil v našem uredništvu. Čestital je k uspehu našega lista za kakovostno izboljšanje hmelja in rekel dobesedno sledeče: »Samo tako naprej, pa bo povpraševanje po štajerskem hmelju tako naraslo, da se bodo cene skokoma dvignile in bodo nasadi še premajhni.«

Naš list bo svojo nalogo za izboljšanje kakovosti našega hmelja vršil tudi nadalje. Dočim smo v tekočem letu posvetili glavno skrb pravočasnemu in pravilnemu obiranju, prebiranju in sušenju, obravnavali bomo zanaprej prav vsa dela, ki so za uspešno in rentabilno hmeljarjenje potrebna. Čim boljša kvaliteta hmelja pri čim manjših pridelovalnih stroških, to mora biti dandanes cilj vsakega hmeljarja, ki hoče, da se mu hmeljarstvo v resnici izplača; in s tem ciljem pred očmi bomo hmeljarili v bodoče. Začeli smo dobro, samo tako naprej in uspeh ne bo izostal.

Zato pa pridno čitajte in širite naš list v hmeljarskih vrstah tudi zanaprej!

Urednik.

Dipl. ing. Dolinar Janko:

Rezanje hmeljskih trt

V prejšnjih časih so imeli hmeljarji navado, da so hmeljske trte takoj pri obiranju porezali in odstranili iz nasadov, dandanes pa se je splošno udomačila navada, da se trte po obiranju položijo po tleh in šele potem porežejo, ko že popolnoma ovenejo. Zelo važno je vprašanje, kateri način je pravzaprav boljši, sedanji ali prejšnji, kako je bolj prav in bolje.

Vsekakor je pravilno, da pustimo hmeljsko rastlino docela izzoreti. Četudi smo namreč hmelj obrali, rastlina, dokler ima zeleno listje, še vedno črpa hrano in asimilira. Med vegetacijo je korenika rastline zelo oslabela, ker se je vsa hrana porabila le za tvorbo trt in kobul, po obranju pa roma vsa hrana nazaj v koreniko in tvori tamkaj posebne bradavičaste odebline — rezervna hrana rastlini za bodoče leto. Ako torej pustimo rastlino pravilno izzoreti, se korenika ojača in nakopiči znatne množine rezervne hrane tako, da prihodnje leto zopet lahko

odžene bujne in močne poganjke. Marsikateri hmeljar se je že prepričal o tem sam, ko je v svojem nasadu trte tam, kjer je postavil droge v piramide, takoj porezal, ostale pa šele pozneje, ko so ovenele; videl je, da so rastline, pri katerih je porezal trte šele pozneje, spomladi tudi brez gnojenja dosti bolj bujno odgnale in dale znatno večji pridelek, kakor pa rastline, pri katerih je trte takoj porezal in rastlina ni mogla izzoreti. Tako pravzaprav izkušeni hmeljarji upravičeno trdijo, da jim pozno rezanje trt prištedi gnojenje.

Ako torej vprašanje rezanja trt presojamo iz tega vidika, je vsekakor bolj prav, da pustimo hmeljsko rastlino popolnoma izzoreti in porežemo trte šele v pozni jeseni, ko je listje že docela ovenelo.

Vendar pa ima tudi takojšnje porezanje trt svoje prednosti. Starim hmeljarjem je dobro znano, da jim v prejšnjih časih, ko smo hmeljske trte že pri obiranju porezali in odstranili iz nasadov, razne bolezni in škodljivci niso povzročali na hmelju take škode in se tako množili kakor pa zadnja leta, ko pustimo hmeljske rastline docela izzoreti. To pa je umljivo, ker smo z odstranjenjem in uničenjem hmeljskih trt uničili tudi razne škodljivce oziroma jim odvzeli potrebno hrano in tako preprečili njihovo razmnoževanje. Zlasti velja to glede peronospor in bolhačev. Tako znani češki hmeljarski strokovnjak dr. ing. Ctibor Blattny v zadnji številki glasila čeških hmeljarjev piše dobesedno sledeče: v nasadih, kjer je bil hmelj napaden od bolhačev tudi na kobulah, je nujno potrebno hmeljske trte čimprej porezati in odstraniti. Na ta način sicer res preprečimo potrebno nakopičenje rezervne hrane v korenikah, toda obenem tudi odvzamemo od leta do leta bolj nevarnim bolhačem potrebno hrano; s tem prav uspešno preprečimo nevarno širjenje bolhačev, kopičenje rezervne hrane pa lahko nadomestimo z izdatnejšim gnojenjem.

Isto velja tudi glede peronospor. Zlasti še stoječi in neobrani celi nasadi hmelja kakor tudi posamezne rastline predstavljajo največjo nevarnost peronospor. Zato ponovno opozarjamo vse hmeljarje, da preteče nevarnosti peronospor ne omalovažujejo, ter vse še stoječe neobrane nasade in posamezne hmeljske rastline nemudoma porežejo in spalijo! V nasprotnem primeru bo treba v interesu našega hmeljarstva nujno opozoriti na to okolnost merodajne oblasti, da smotreno upotrebijo zakon o zatiranju bolezni in škodljivcev kulturnih rastlin z dne 9. decembra 1929.

Kako pa je torej ravnati z obranimi nasadi? Star pregovor pravi, da je srednja pot najboljša pot, in tega se bo treba držati tudi v tem slučaju. Od dveh

načinov je treba vedno izbrati tistega, ki nam obeta več koristi. V nasadih torej, kjer smo opazili zlasti zadnji čas pred obiranjem mnogo škodljivcev (bolhače in stenice na kobulah) ali bolezni (zlasti peronosporo), je treba vse trte čimprej porezati in na mestu sežgati. V res docela zdravih nasadih pa pustimo hmeljske rastline popolnoma izzoreti ter porežemo trte šele, ko listje že dodobra ovane. Tako bo najbolj prav in najbolje.

Pri enem kot drugem načinu pa je zelo važno in neobhodno potrebno, da vse trte takoj, ko jih porežemo, spravimo na kup in sežgemo ter pepel raztrosimo po nasadu. Hmeljske trte, zlasti ovenele, za krmo itak niso nič vredne in tudi za steljo ne mnogo. S tem, da trte takoj na mestu sežgemo, pa uničimo tudi nešteto zalego raznih škodljivcev in klice najraznovrstnejših bolezni (posebno peronosporo) ter ohranimo naše nasade čvrste in zdrave; vsekakor je to eden najuspešnejših in najcenejših sredstev za zatiranje bolezni in škodljivcev na hmelju, katerega se morajo poslužiti prav vsi hmeljarji. Zato pa je vnebovpijoč greh in dokaz skrajne nemarnosti, pustiti trte ležati do spomladi v hmeljniku ali pa jih spraviti na gnoj in potem z gnojem zopet na njivo ter tako kakor nalašč pospeševati razvoj največjih in najnevarnejših sovražnikov našega hmelja.

Menda ni treba posebej omenjati, da trte ne odrežemo docela pri koreniki oziroma tik nad zemljo, temveč najmanj dobro ped visoko. To je neobhodno potrebno zato, da vidimo potem pri odoravanju, kje so korenike in jih ne ranimo. Navada, pustiti trte pol metra dolge in jih zavezati nad koreniko v pentljo pa v splošnem ni priporočljiva. Pač pa je dobro, ako smo trte iz prej navedenih vzrokov takoj po obiranju porezali in nismo pustili hmeljske rastline pravilno izzoreti, da pustimo trte (seveda brez listja) po 1 m do največ $1\frac{1}{2}$ m dolge ter jih zavezemo nad koreniko v pentljo; na ta način namreč neugodne posledice nedozorenja hmeljske rastline znatno omilimo.

Hmeljarstvo v Angliji

Naš hmelj je navezan skoro izključno le na izvoz, in dočim smo prejšnja leta izvažali hmelj večinoma v Nemčijo in na Češko, pokupijo zadnjih par let zlasti Angleži vedno večje množine našega hmelja. Angleška hmeljska trgovina je silno razvita ter se vedno bolj uveljavlja na vseh hmeljskih tržiščih in ne zalaga s hmeljem le angleških pivovarn, temveč tudi razsežne angleške kolonije in prekomorske kraje sploh. V Anglijo samo pa je uvoz hmelja radi visoke uvozne carine zelo otežkočen. Tako tudi naš

hmelj, ki ga pokupijo Angleži, večinoma ni namenjen v Anglijo samo, temveč predvsem v angleške domonije in kolonije ter ostale prekomorske kraje.

Naše hmeljarje bo gotovo zanimalo, kako je razvito pivopivstvo, pivovarniška industrija in hmeljarstvo v Angliji.

Pivo je na Angleškem prava narodna pijača. Vina Angleži skoraj sploh ne pijejo, oziroma le prav malo, temveč skoro izključno le pivo in pod imenom »whisky« splošno znano angleško rženo žganje. Angleži so za Belgijci največji pivopivci, in sicer popije povprečno vsak Anglež na leto 120 l piva. V Angliji je torej pivo priljubljena pijača širokih mas naroda, in količine piva, ki jih popijejo, so naravnost ogromne.

Pa tudi pivovarniška industrija je temu primerno razvita. Prevladujejo večinoma le velike pivovarne z letno kapaciteto več stotisoč hektolitrov. Po uradni statistiki so angleške pivovarne lansko leto navarile 31.678.587 hl piva, domneva pa se, da je bila produkcija piva še znatno večja. Poraba hmelja je znala po uradni statistiki 170.000 metrskih stotov, trgovski krogi pa so mnenja, da angleške pivovarne porabijo letno blizu 200.000 stotov hmelja.

Posebno zanimive pa so razmere v angleškem hmeljarstvu. Pred vojno je bilo v Angliji 14.800 ha hmeljskih nasadov, ki pa so se med vojno jako skrčili. Radi nemške blokade med vojno je namreč trpela Anglija na pomanjkanju žita in je morala nasade hmelja opustiti in jih zasejati z žitom. Po vojni pa so se nasadi hitro zopet širili, vendar pa so se letos radi nadprodukcije in hmeljske krize zopet začeli krčiti. Površina hmeljskih nasadov v posameznih krajih je bila v zadnjih letih sledeča:

	l. 1928:	l. 1929:	l. 1930:
Kent vzhodni	1328 ha	1341 ha	1273 ha
Kent srednji	2001 »	1985 »	1462 »
Kent gozdni	2665 »	2697 »	2232 »
Skupaj	5994 ha	6023 ha	4767 ha
Hants	401 »	409 »	352 »
Hereford	1531 »	1563 »	1494 »
Surrey	65 »	65 »	57 »
Sussex	871 »	867 »	689 »
Worcester	725 »	733 »	701 »
Ostali kraji	53 »	53 »	28 »
Skupaj	9640 ha	9713 ha	8088 ha

Med vojno, ko so hmeljarji pač morali nasade hmelja opustiti in jih posejati z žitom, je vlada obljubila hmeljarjem, da jim bo po vojni zopet pomagala na noge. To obljubo je tudi izpolnila. Takoj po vojni je bila namreč vpeljana v Anglijo posebna »hmeljska kontrola«. Na čelo tej kontroli je bil imenovan državni komisar, ki je po določeni ceni po-

kupil vsako leto ves hmelj ter ga potem razprodal pivovarnam. Šele 1. septembra 1925 je bila hmeljska kontrola ukinjena in namesto nje v zaščito hmeljarjev določena za uvoz inozemskega hmelja ogromna uvozna carina, 8 L za 100 kg, t. j. približno 22 Din za kilogram. Istočasno so hmeljarji ustanovili tudi posebni prodajni kartel, takoimenovani hmeljski pool (English Hop Growers Limited), h kateremu je pristopilo 92 % vseh hmeljarjev, dočim jih je izven poola ostalo le še 8 %, večinoma sami večji hmeljarji.

Kljub vsemu pričakovanju pa se pool (izgovori: pul) ni obnesel. Člani poola so bili obvezani prodajati hmelj le potom svoje organizacije, kar pa je bilo preveč okorno in je zato vsako leto mnogo hmelja ostalo neprodanega. Tako so člani poola morali nositi celo breme nadprodukcije, dočim so nečlani lahko in hitro prodajali po mili volji in tako imeli od poola največjo korist. Zato pa je vedno več članov izstopalo in na lanskem občnem zboru je bilo sklenjeno z 10.746 glasovi proti 1554, da se pool sploh razpusti. Kakor torej izgleda, bo v bodoče ščitila angleške hmeljarje le še silno visoka uvozna carina na inozemski hmelj.

Angleški hmelj po svoji kakovosti spada med nekvalitetne hmelje in se je posebno po vojni kakovost pridelka še poslabšala. Za časa hmeljske kontrole so si namreč angleški hmeljarji nasadili le tiste vrste hmelja, ki donašajo največje pridelke, brez ozira na to, da so tudi najbolj grobi. Dočim prideamo pri nas na 1 ha povprečno 8—12 met. stotov hmelja, pridelajo v Angliji 16—25 met. stotov. Toda dočim se naš hmelj odlikuje po svoji finosti, je angleški hmelj za varenje kvalitetnega piva neuporabljiv, ker je pregrob. Zato angleške pivovarne rade kupujejo kvalitetni inozemski hmelj in so pripravljene plačati ga tudi dražje, vendar ne mnogo.

Pa tudi angleško pivo ni prvovrstno; je sicer jako močno, vendar našemu okusu ne prija. Zadnje čase pa se tudi v Angliji vedno bolj zahteva kvalitetno pivo, slično kakor je nemško in češko. Ker pa za varenje takega piva grobi angleški hmelj ni sposoben, so primorane angleške pivovarne uvažati kvalitetni hmelj iz inozemstva. Seveda pa uvoz silno ovira visoka uvozna carina, vendar si pivovarniški in trgovski krogi mnogo prizadevajo, da bi se carina znižala. Ako bodo ta prizadevanja uspešna, potem smemo upati, da se bo izvoz našega hmelja v Anglijo še znatno povečal, tem bolj, ker ga angleška hmeljska trgovina že dobro pozna in zelo ceni ter je tudi v angleških pivovarnah že precej vpeljan. Vendar pa ne smemo pozabiti, da si tudi poljski in češki hmeljarji zadnje čase mnogo prizadevajo vpeljati svoj hmelj tudi v Anglijo.

Razno

Sprememba v naši vladi. Pretekli teden je radi bolezní odstopil minister za šume in rude gosp. dr. Anton Korošec in na njegovo mesto je bil imenovan ban Dravske banovine g. inž. Dušan Sernec. »Slovenski hmeljar« je imel v banu inž. Sernecu od početka dalje iskrenega prijatelja in vsem je še v spominu topla beseda, ki jo je povedal slovenskim hmeljarjem v prvi številki našega lista. V vdani hvaležnosti iskreno pozdravljamo novega ministra za šume in rude z željo, da bi tudi na tem visokem položaju z naklonjenostjo in razumevanjem spremljal gibanje naših hmeljarjev ter jih v teh težkih časih s svojim vplivom izdatno podpiral.

Zmerno uživanje alkohola podaljša življenje. V zgodovini alkoholnih pijač je zadnje čase zaradi zmotne propagande abstinentov prišlo do raznih krivih nazorov, zlasti v vprašanju, da li opojne pijače, predvsem pivo in vino, res skrajšajo življenje. Prepričani abstinenti kaj radi poudarjajo, da umrljivost moških narašča z uživanjem alkoholnih pijač. To pa nikakor ne odgovarja resnici, ker, dasi se je umrljivost moških po vojni res povišala, je uživanje alkoholnih pijač obratno za celih 25 % nazadovalo. Sedaj pa je slavní biolog, profesor R. Pearls na univerzi Baltimore, U. S. A., zasledoval učinek opojnih pijač na 6000 osebah, ki so živele v dokaj enakih razmerah, in ugotovil celo, da imajo moški v starosti 30 do 100 let več izgleda na dolgo življenje, ako zmerno pijejo, kakor pa če so popolni abstinenti. To je v ostalem jasno dokazala tudi popolna prepoved alkohola v Ameriki. Isto stališče zastopa tudi profesor Lewin, znani toksikolog, ki v svoji najnovejši knjigi »Fantastika« pravi: »Smešno je trditi, da kozarec piva že zmanjša duševne zmožnosti, ali da alkohol skrajša življenje, ali pa da imajo abstinenti daljše življenje kakor pa zmerni pivci.« Odločilno vpliva na dolgost življenja predvsem duševno razpoloženje in živčevje. Jasno je, da vse motnje duševnega ravnotežja radi trajnih skrbi in radi ponavljajočih se razburjanj močno pretresajo živčevje in s tem ves telesni ustroj ter na ta način škodljivo vplivajo na dolgost življenja. V takih, prav pogostih slučajih, je za marsikoga alkohol pravi blagoslov in kozarec piva ali vina edino uspešno sredstvo, ki mu pomaga, da vse skrbi in razburjanja laže prenese in pozabi. »V vinu je resnica« so trdili že stari Rimljani, in filozof ter pesnik W. Busch pravi: »Kdor mnogo ima skrbi, nikoli brez likerja ni.« Seveda pa na drugi strani za nezmerne pivce velja slejkoprej pregovor: »Brez dvoma najboljša molzna krava je pač alkohol za vraga.«

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Letošnji pridelek je večinoma razprodan in je v rokah producentov le še kakih 500 stotov hmelja letošnjega pridelka. Zato je tudi trgovanje prenehalo, ker ni več dosti blaga na razpolago. Povpraševanje po našem štajerskem hmelju pa še traja in so tudi cene čvrste. Za prvovrstno blago se plača 10 do 12 Din, za srednje 8—10 Din in slabše 7—8 Din za kilogram. Zadnjih štirinajst dni se je pridno prevzemalo nakupljeno blago in se, ker so zaloge pri producentih izčrpane, inozemski trgovci počasi pripravljajo na odhod. Radi izredno dobre kakovosti letošnjega pridelka smo letos izmed vseh hmeljarskih krajev razprodali prvi ter

so se cene za naš hmelj gibale nad cenami na svetovnem trgu. Ako se bodo razmere na tržiščih razvijale v dotedanjem pravcu, zna priti tudi še dobro ohranjeni lanski pridelek boljše kakovosti na vrsto.

Vojvodina: Letošnji pridelek se ceni na 10.000 stotov, dočim je drugih 10.000 stotov ostalo neobranega. Zadnje dni je povpraševanje nekoliko živahnejše in se plača boljše blago po 5—8 Din za kilogram.

Češkoslovaška: Pri mirni kupčiji in slabem povpraševanju je dosedaj prodanega šele kakih 45.000 stotov, torej komaj polovico letošnjega pridelka. Tendencia za prima blago je sicer čvrsta, za srednje in slabše, ki se najbolj ponuja, pa zelo mirna. Za izbrani prima žateški hmelj se plača tudi 15—18 Din, največ pa se trži srednje blago po 11—13 Din, slabši žateški in ostali češki hmelj pa po 7—9 Din za kilogram. Lansko leto v tem času se je prodajalo mnogo dražje in je bilo tudi povpraševanje dosti večje.

Nemčija: Zadnjih štirinajst dni je bila kupčija precej živahna in je povpraševanje naraslo. Plača se za hallertauski hmelj po 18—20 Din, za gorski po 12—16 Din, za badenski po 14—19 Din in württemberški (Tettmang) po 22—26 Din za kilogram. Prodaja pa se največ le srednji hallertauski hmelj po 16—18 Din za kilogram. Tendencia je zelo čvrsta.

Poljska: Letošnji pridelek se ceni na največ 15.000 stotov, ker je veliko hmelja ostalo neobranega. Ker je povpraševanje slejkoprej slabo, je tudi kupčija zelo mirna. Plača se po 6—8 Din za kilogram.

Francija: Celotni pridelek letošnjega hmelja se ceni na 20.000 do 25.000 stotov. Zadnjih štirinajst dni se je položaj znatno zboljšal in povpraševanje naraslo ter je v Alzaciji pri živahni kupčiji tri četrtine pridelka že prodanega. Tudi cene so se dvignile in se plača povprečno po 8—12 Din, za prvovrstno blago tudi do 15 Din za kilogram. Tendencia je zelo čvrsta.

Anglija: Položaj je precej brezupen ter se splošno priporoča obirati le res najlepši hmelj. Kupčija se še ni razvila.

Belgija: Letošnji pridelek se ceni na komaj 10.000 stotov. Kakovost letošnjega hmelja splošno zadovoljava. Tendencia je zelo čvrsta in so se cene dvignile. Hmelj iz Poperinghe notira 8—9 Din in hmelj iz Alost 10—12 Din za kilogram.

Za razvedrilo

V vojašnici.

Major: »Nobenega dolgega pripovedovanja, odgovarjajte na vprašanja čisto kratko, razumete?«

Vojak: »Da, gospod major.«

Major: »Vi torej trdite, da Vas pri tem pretepu včeraj ni bilo zraven?«

Vojak: »Ne, gospod major.«

Major: »Ali mislite, da sem res tako neumen, da Vam bom to verjel?«

Vojak: »Da, gospod major.«

Opravičilo.

Mamica: »Ali, Pepček, teti se ne sme reči, da je prismojena! Reci ji takoj, da to obžaluješ.«

Pepček: »Tetka, zelo obžalujem, da si prismojena.«

Med otroci.

Franček: »Ti, jaz sem pa včeraj dobil malega bratca.«

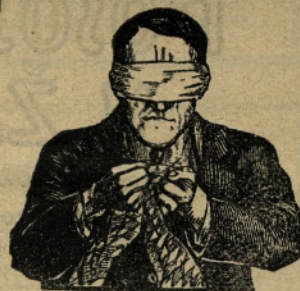
Ivanček: »To ni mogoče, saj je tvoj oče vendar že pet let v Ameriki.«

Franček: »Ali si ti neumen! Zakaj naj bi bilo to nemogoče, ko si pa z mamico vedno dopisujeta.«

To sukno more biti

samo od tvrde Stermecki,
ker se ne dá trgati!

Naročite takoj nove vzorce!
Cene nizke! Zaloga ogromna!

Trgovski dom Stermecki, Celje št. 98

Cenik in vzorci zastoj!

FRANC STRUPI, Celje

Zaloga stekla, porcelana, svetiljk, okvirjev, šip itd.
Prevzema vsakovrstna steklarska dela.
Najnižje cene in točna postrežba.

IVAN RAVNIKAR CELJE

nudi umetna gnojila, semena, barve ter specerijsko in kolonialno blago po najnižjih cenah.

Dobro blago! Velika izbira

Ker je cena za
hmelj
razmeroma nizka in še
istega lahko
prodate

le za mal denar, zato je
treba paziti, kje kupite
dobro blago za obleke

**po ugodni
ceni**

Vsak naj si pred nakupom ogleda cene blaga v izložbah pri Jos. Jelovšku

v Celju

ki nudi zares dobro blago po izredno nizkih cenah. Zato vsi v Aleksandrovo (prej Kolodvorsko) ulico št. 4, nasproti Roze Zamparutti, kjer boste dobili samo prvovrstno blago in tudi cene so take, da se boste z njimi zadovoljili ter pričeli, da to ni samo reklama, ampak resnica.

Solidna postrežba! Nizke cene!

Najboljša

KAVA

pražena in sirova, v največji izbiri, v trgovini

Anton Fazarinc, Celje

Zaloga raznega žita, najboljše banaške moke itd.

HMELJARJI!

Vaš zavod je

**SAVINJSKA
POSOJILNICA
V ŽALCU**

registrov. zadr. z neomej. zavezo

ki deluje že **petdeseto** leto za povzdigo gospodarstva, predvsem hmeljarstva, Savinjske doline in kjer naložite najboljše in najvarneje svoj denar.

Za varnost naložb jamči poleg lastnega premoženja, ki obstoji iz nepremičnin in večmilijonskih rezerv, še več tisoč zadržnikov z vsem svojim premoženjem.

Vloge na knjižice in tekoči račun sprejema od vsakogar in jih obrestuje najugodnejše.

Posojila daje proti poroštvu, na vknjižbo in proti asti vi premičnin in vrednostnih papirjev pod najugodnejšimi pogoji.

Uradne ure: Ob delavnikih od 8—12 in od 2—6.
Ob nedeljah od 9—11.

HMELJARNA ŽALEC**I. jugoslovanski zavod za vkladanje in konzerviranje hmelja**

registrovana zadruga z omejeno zavezo

se priporoča za strokovno pripravljanje in basanje hmelja na vse načine (bale, balote, cilindre, zaboje), nadalje za vkladanje in lombardiranje (posojevanje proti zastavi) hmelja in za trgovsko in prometno posredovanje, vse to z jamstvom kulantne in solidne postrežbe in stroge diskrecije.

Obratna naprava je najmodernejše urejena, ima 10.000 m² skladiščnega prostora, 14 žveplarn, med temi 5 kurilnih, s skupno kapaciteto 200 stotov dnevno pri enkratnem porabljanju na dan. Hmeljarna je tudi opremljena s 10 stiskalnicami, z električnimi dvigalniki in z modernimi rešetalnimi stroji. V njej sami je več udobno urejenih stanovanjskih sob, ki so gg. komitentom na razpolago.

Zaloga vsakovrstnih hmeljskih vreč in umetnih gnojil

**HMELJARJI! VAŠ DENARNI ZAVOD JE
LJUDSKA POSOJILNICA V CELJU**

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 4000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem

Vlagatelji pri Ljudski posojilnici ne plačajo rentnega davka. — Stanje vlog nad 90.000.000 dinarjev

Najbolj varna naložba denarja — Najvišja dnevna obrestna mera

Jamstvo Dravske banovine z vsem premoženjem in davčno močjo

Oblastna hranilnica

prej

Južnoštajerska hranilnica
Centrala MARIBOR, Trg Svobode

mariborske oblasti, podružnica
nasproti pošte, Čankarjeva ul.

Celje

Vsakovrstna posojila pod ugodnimi pogoji
Dolžnik jamči samo za izposojeni kapital

Umetna gnojila

Thomasovo žlindro, superfosfat, kalijevo sol, apneni dušik KAS in Nitrofoskal

Kmetijske stroje

pluge, brane, slamoreznice, trijerje in škropilnice

Sredstva za

pokončavanje škodljivcev

ter vse druge kmetijske potrebsčine

oddaja najceneje:

Skladišče

Kmetijske družbe
v Celju (pri kolodvoru)

Kmetje, meščani, trgovci, obrtniki!

Zavarovalnica slovenskega ljudstva je le

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Zavaruje:

1. proti požaru, strelu in plinski razstrelbi: poslopja vsake vrste, dograjena kot tudi med gradnjo, vse premičnine, pohištvo, zvonove, poljske pridelke, hmelj, žito, krmo itd.;
2. proti razbitju in razpoki: zvonove, steklo;
3. v življenjskem oddelku: na doživetje in smrt, otroške dote, rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah in pri najugodnejših plačilnih pogojih.

Za vsa pojasnila in nasvete v zavarovalnih zadevah se obračajte le na naše krajevne poverjenike po župnijah ter

v Celju

na Podružnico Vzajemne zavarovalnice, palača Ljudske posojilnice, Vodnikova ulica,

v Mariboru

pa na gosp. Žebota Franja, glavnega zastopnika Vzajemne zavarovalnice, Loška ulica 10.

Hmeljarji!

Gnojite z apnenim dušikom!

To je najcenejše in najrentabilnejše dušičnato gnojilo **domačega proizvoda!**
Z apnenim dušikom ne dajemo zemlji samo dušika, marveč tudi potrebnega apna.

Apneni dušik daje hmelju tako priljubljeno in vedno zaželeno gladko zeleno barvo!
Navodila o načinu uporabe, potrebnih količinah, rentabilnosti, dobaviteljih, uspehih in cenah apnenega dušika daje: **Tvornica za dušik, Ruše pri Mariboru.**

V tej tvornici se dobiva tudi mešanica „Nitrofoskal-Ruše“, napravljena na poseben patentiran način iz gnojil: apneni dušik + kalijeve sol + superfosfat.

Sredstva za pobijanje škodljivcev

na drevju, trti, **hmelju** in žlahtnem grmičevju so: Arbinol, kvasija-les, modra galica, mazavo milo, švajnfurtsko zelenilo (strup), Sulfarol, Sulikol, apneni arzeniat

Zaloga v drogeriji 'Sanitas', Celje, Aleksandrova 5
ali pa v njeni podružnici v Ljubljani: le na Dunajski cesti štev. 5

Točna navodila o uporabi enega ali drugega sredstva, ki so vsa po vrsti preizkušena, dobite zastonj

PORZOL

je najzaneslivejše sredstvo za prašenje semena: pšenice, rži, ječmena, ovsu itd. proti trdi ali smrdljivi sneti, snežni plesni rži in pšenice, trdi sneti ječmena itd.

Pri prašenju semena s Porzolum

dobite zdrav in obilen pridelek, kaljivost semena se poveča in rast pospeši. Uporaba je enostavna in poceni, seme se opoši v 10 minutah in lahko takoj poseje. Prišedite 15 do 20% semena, dela in časa, ker ni treba seme namakati in zopet sušiti.

Navodila in cenik razpošiljata brezplačno

BILJANA A. D., BEOGRAD

Dušanovac — Telefon 3-80 — in glavna zaloga za Slovenijo

KMETIJSKA DRUŽBA LJUBLJANA

USTANOVLJENA LETA 1881

CELJSKA POSOJILNICA D. D. V CELJU, CELJE

V LASTNI HIŠI

▲
 Sprejema
 hranilne vloge
 od vsakogar, jih obrestuje naj-
 ugodneje, nudi popolno varnost
 in izplačuje
 točno
 ▼

NARODNI DOM

Izvršuje vse denarne posle, kupuje in prodaja tuj denar ter čeke na inozemstvo

Izdaja uverjenja za izvoz blaga

Za varnost hranilnih vlog jamči poleg lastnega aktivnega premoženja po Din 100.000.000,—,
 še lastna glavica in rezerve, ki znašajo skupaj nad Din 14.500.000,—

MARIBOR
 Aleksandrova ul. 11

PODRUZNICI:

ŠOŠTANJ
 — (v lastni hiši) —